

Divendres 1 d'Advent

Text de l'Evangeli (Mt 9,27-31): I sortint d'allí Jesús, el seguiren dos cecs que cridaven: «Tingues compassió de nosaltres, fill de David!». Havent arribat a la casa, se li atansaren els dos cecs, i els diu Jesús: «¿Creieu que puc fer això?». Li diuen: «Sí, Senyor». Llavors els tocà els ulls, dient: «Que es faci en vosaltres segons la vostra fe». I se'ls van obrir els ulls. I Jesús els intimà, dient: «Mireu que no ho sàpiga ningú». Però ells, quan se n'anaren d'allí, escamparen la seva fama per tota aquella terra.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Els diu Jesús: ‘¿Creieu que puc fer això?’. Li diuen: ‘Sí, Senyor’»

Fra Josep Mª MASSANA i Mola OFM
(Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest primer divendres d'Advent, l'Evangeli ens presenta tres personatges: Jesús al bell mig, i dos cecs que se li atansen plens de fe i amb el cor esperançat. Havien sentit a parlar d'Ell, de la seva tendresa envers els malalts i del seu poder. Aquests trets l'identificaven com a Messies. Qui millor que Ell podria fer-se càrrec de la seva dissort?

Els dos cecs fan pinya i, fent comunitat, es dirigeixen tots dos vers Jesús. A l'uníson fan una pregària de petició a l'Enviat de Déu, al Messies, a qui anomenen amb el títol de “Fill de David”. Volen, amb la seva pregària, provocar la compassió de Jesús: «Tingues compassió de nosaltres, fill de David!» (Mt 9,27).

Jesús interpel·la la seva fe: «¿Creieu que puc fer això?» (Mt 9,28). Si ells s'han apropat a l'Enviat de Déu és precisament perquè creuen en Ell. A una sola veu fan una bella professió de fe, bo i responent: «Senyor, sí que ho creiem!» I Jesús dóna la vista a aquells que ja hi veien per la fe. En efecte, creure és veure-hi amb uns ulls interiors.

Aquest temps d'Advent és l'adequat, també per a nosaltres, per a cercar Jesús amb un gran desig, com els dos cecs, fent comunitat, fent Església. Amb l'Església cridem en l'Esperit: «Veni, Senyor Jesús» (cf. Ap 22,17-20). Jesús ve amb el seu poder d'obrir de bat a bat els ulls del nostre cor, i fer que hi veiem, que creguem. L'Advent és un temps fort de pregària: temps de fer pregària de petició, i sobretot pregària de professió de fe. Temps de veure i creure.

Recordem les paraules del Petit Príncep: «L'essencial només es veu amb el cor».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Ensenya'm a buscar-te i mostra't a qui et busca; perquè no puc anar en la teva cerca a menys que tu m'ensenyis, i no puc trobar-te si tu no et manifestes. Desitjant et buscaré, buscant et desitjaré, estimant et trobaré i trobant-te t'estimaré» (Sant Anselm)

-

«Jesús mateix, quan ensenyava a resar, deia que es fes com un amic inoportú. Però resar és una mica com molestar Déu perquè ens escolti. És atreure els ulls, atreure el cor de Déu cap a nosaltres» (Francesc)

-

«La petició insistent dels cecs: 'Tingueu pietat de nosaltres, Fill de David' (Mt 9,27) o 'Fill de David, Jesús, tingueu pietat de mi' (Mc 10,48) ha continuat en la tradició de la pregària a Jesús: 'Jesús, Crist, Fill de Déu, Senyor, tingueu pietat de mi, pecador!' Guarició de les malalties o remissió dels pecats, Jesús respon sempre a la pregària que l'implora amb fe: 'Vés-te'n en pau, la teva fe t'ha salvat!'» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2616)